

sørge Arbejdsanvisning end de Kontorer, man i sin Tid har faaet gennemtruffet som en Nødvendighed.

Den højtærede Minister gjorde en Bemærkning om, at jeg havde sagt, man skulde give rigtige Oplysninger; men den højtærede Minister opholdt sig ganske vist ikke ved det Punkt, hvor jeg havde sagt, at jeg mente at have opdaget en Urigtighed i den højtærede Ministers Tal, og det kan saamænd ogsaa være ganske ligegyldigt. Derimod gjorde Ministeren nogle Bemærkninger om, at jeg havde Erfaringer med Hensyn til rigtige og urigtige Oplysninger. Jeg ved ikke, hvad den højtærede Minister sigter til; jeg kan ikke antage, at han ønsker her i Tinget at optræde som en, der kolporterer løs Sladder. Skulde den højtærede Minister have læst noget i en eller anden Venstre- eller Højreavis? Det er muligt, i saa Henseende tror jeg godt, der er et Arsenal af hente Stof fra. Men jeg ved ikke, hvad den højtærede Minister sigter til. Skulde det være Rangeringerne? Jeg er i saa Fald til Tjeneste. Hvis den højtærede Indenrigsminister ønsker en Omgang Rangeringer, saa kom blot an, og hvis den højtærede Justitsminister ønsker at være med i Laget, saa er jeg til Tjeneste i Dag som altid. De kan være ganske rolige. Der bredte sig en munter Latter, da den højtærede Minister sagde dette. Jeg maa sige, at jeg har før hørt munter Latter i Folketingssalen, naar en Minister talte, og efter nogle Maaneders Forløb var Latteren blevet forvandlet til Graad. Den højtærede Minister var, som jeg før sagde, i det hele sig selv, sidst da han havde Ordet, overlegen og bred, og han talte om holbergske Figurer. Jeg maa tilstaa, at jeg kom ogsaa til at tænke paa holbergske Figurer, da den højtærede Minister talte, nemlig paa en Figur, der hedder Per Degn.

Den højtærede Minister kom med en Bemærkning — jeg tror, han har gjort den en Gang før i Dag — om, at han altid sporede en vis Glæde hos os, naar det viste sig, at der ikke kunde skaffes Arbejde. Jeg maa paa det allerbestemteste protestere herimod. Det er en Urigtighed, for ikke at bruge et mere træffende Udtryk. Det er en Opdigtelse, at der fra vor Side skulde blive vist nogen Art af Glæde, naar der ikke kan skaffes Arbejde. Der er neppe nogen, der mere end Socialdemokratiets Repræsentanter Gang paa Gang har fremhævet, at det, de arbejdsløse ønsker, er Arbejde. Jeg har selv fremhævet det i Dag, saa stærkt som nogen vel kan

gøre det. Jeg har spurgt den højtærede Minister, om han er i Stand til at anvise Arbejde, erklæret mig villig til at være med i en hvilken som helst Bestræbelse for at føre de arbejdsløse til det Arbejde, der maatte være at anvise. Men jeg erkender, at megen Tillid til Filmen med Nødhjælpsarbejder har jeg aldrig haft, og jeg har jo faaet Ret. De, der har smilet ad denne Film, da den for et halvt Aars Tid siden eller mere blev sat paa Dagsordenen, havde Ret; det var kun et stortilet Nummer, hvormed man vilde camouflere sin Mangel paa Virksomhed; Kendsgerningerne viser det.

Den højtærede Minister talte nu her om alt det, der er gjort med Hensyn til Nødarbejder, og sagde, at der er tilvejebragt 220 000 Arbejdsdage ved saadanne Arbejder. Det er mærkeligt, at Ministeren ikke satte Tallet om i Timer eller Minutter, saa var det blevet endnu større; 220 000 Arbejdsdage betyder 700 Arbejdere beskæftiget i et Aar, 700 Arbejdere, mens vi har mellem 40 000 og 100 000 arbejdsløse! Jeg synes ikke, det er i Stand til at imponere. Jeg indrømmer: 220 000 lyder mere end 700, men det er det samme. Og hvad er saa Sandhed? Det er, at det meste af det Arbejde, som disse 700 Mennesker har været beskæftiget ved, vilde være blevet udført, selv om Nødhjælpsetiketten ikke var klistret paa; det vilde være blevet udført til normal Løn og paa normal Maade, alt sammen eller næsten alt sammen. Og meget andet Arbejde er selvfølgelig udført, men den højtærede Minister har kun faaet Øje paa disse 220 000 Dage, disse 700 Menneskers Arbejde. Som jeg før sagde: i alle de Kommuner, hvor Socialdemokratiet har haft Indflydelse eller haft Flertallet, har vi bestræbt os for at iværksætte saa meget Arbejde, som de økonomiske Forhold tillader, og det gælder ogsaa Københavns Kommune, som den højtærede Minister igen talte om. Jeg har sagt en Gang før, jeg er ikke Medlem af Magistraten og er med min bedste Villie ikke i Stand til at følge Magistratens daglige Dispositioner i Administrationen, har heller intet som helst Krav paa at trænge derind eller noget som helst Ansvar for, hvad der sker. Men det ved jeg, at Københavns Kommune — maaske uden Nødhjælpsetikette, uden at optræde i Filmen — har iværksat alt det Arbejde, som man økonomisk er i Stand til at iværksætte, maaske mere, end vi økonomisk kan magte i Længden. Og vi agter at fortsætte med at gøre det mest